

F.eks. har vi i Dansk Folkeparti jo foreslået, at sådan noget som børnepenge skal forbeholdes danske statsborgere, altså at man simpelt hen først kan få børnepenge, hvis man har dansk statsborgerskab. Det vil være i overensstemmelse med alle mulige konventioner og regler osv. og vil sådan set sikre en hel del penge i statskassen. Det er jo heller ikke rimeligt, at folk, som har et meget, må man sige, anderledes reproduktionsmønster end det, man kender fra den danske gennemsnitsfamilie, skal kunne komme hertil og ganske enkelt malke kassen. Vi har jo set i nogle situationer, at familier er i stand til bare at leve af børnepenge og bistandshjælp, og hvad de ellers får, fordi de kommer fra fjerne egne med en hel masse børn i bagagen. Vil det ikke være en god idé at forbeholde børnepenge kun til danske statsborgere, som vi har foreslået det?

Kl. 13:29

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:29

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Nu ligger den såkaldte børnecheck jo i Skatteministeriet, men der er nogle særlige børnetilskud, og de er jo af lidt forskellig karakter. Man er meget forsigtig med at begynde at begrænse de penge, som er målrettet børnene. Det synes jeg er vigtigt. Altså, som de tidligere spørgere har været inde på, er der jo noget, der hedder start-hjælp for menneske, der kommer hertil, og man siger, at de skal ansøres til, at når de ankommer, skal de også i gang med et arbejde. Så der har regeringen jo valgt at sige, at det er den ydelse, de voksne får, som vi stiller nogle krav til de første år, man er i landet, mens børnepengene siger man er noget, hvor det er tiltænkt at man tager højde for, hvor mange børn der er. Og vi vil ikke have, at børn lever under dårlige vilkår.

Kl. 13:30

Formanden:

Tak til hr. Morten Messerschmidt som spørger. Næste spørger er fru Annette Vilja Vilhelmsen, og det er stadig til velfærds- og ligestillingsministeren, værsgo.

Kl. 13:30

Spm. nr. US 32

Annette Lilja Vilhelmsen (SF):

Tak, fordi jeg kan stille spørgsmål til ministeren her. Det er sådan set lidt en opfølgning på nogle af de dialoger, vi har haft, og så er det meget i re-

lation til aktuel omtale i Politiken her de sidste dage, hvor der står, at statens vagthund, Ankestyrelsen, får flere og flere henvendelser om udsatte børn, børn fra socialt belastede familier, som ikke får den hjælp, de har brug for, i kommunerne.

Det fremgår, at det ofte er fagpersoner i kommunerne, som ser sig nødsaget til at bede Ankestyrelsen om hjælp, måske, sandsynligvis, fordi man i kommunerne ikke har den økonomi, der skal til for at gennemføre den rette foranstaltning, selv om fagpersonerne har indberettet, som de skulle. Så selv om man har fulgt, hvad man skal, følger love og følger regler og bruger de redskaber, der er, så oplever de her fagpersoner, at der ikke bliver givet den hjælp, som de her børn har ret til og krav på.

Så er det, jeg vil spørge ministeren: Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at det ikke bliver økonomien, der er afgørende, når kommunerne skal vedtage foranstaltninger til de udsatte børn? Vi har en lov, og ministeren har også tidligere sagt, at de er forpligtede til det, og alligevel så sker det, at de her børn ikke får den hjælp, de skal have. Derfor må jeg bede om, at ministeren klart og tydeligt siger, hvad det er, der skal til, så det ikke er økonomien, der er afgørende, når kommunerne skal iværksætte de her foranstaltninger for de udsatte børn. Hvad vil ministeren gøre?

Kl. 13:32

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:32

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil jo bl.a. sammen med SF, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti lave et udredningsarbejde her i løbet af foråret med henblik på at ændre loven, sådan at der bliver nogle tydeligere regler.

Det er jo lige præcis udgangspunktet for, at vi igen, havde jeg nær sagt, skal diskutere området med de tunge børnesager. Det er jo lige præcis de tal, som nu har været beskrevet i Politiken, og som jo først og fremmest illustrerer, at det også er et meget krævende område at håndtere. Så jeg vil ikke bare stå og skælde ud på kommunerne, for jeg mener, at de har en krævende opgave. Og vi kan bistå dem med at lave nogle klarere retningslinjer for, hvordan de skal gribe det an. For det vil efter min mening ikke hjælpe en pind bare at give kommunerne flere penge. Vi kan se, at nogle af de kommuner, der har vanskelighe-